

Борба

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
ВТОРНИК
4 ФЕВРУАРИ
1969
ГОД. XXVI
Бр. 15
(2527)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ТЕ ПЪРВИ РАЗВЯХА ЗНАМЕТО НА СВОБОДАТА

Многолетна революционна борба води нашият народ под ръководството на Партията до победното утро на Девети септември 1944 година. В нея изгоряха хиляди, чийто имена сега греят от паметните плочи и петолъчките на братските могили. Почти няма село или община в нашия окръг, без да е взело участие в тази велика борба. 265 свидни синове и дъщери на трудещите се от Великотърновски окръг загинаха за тържеството на Деветосептемврийската победа. С ренаващата помощ на Съветската армия свободата изгря над нашата Родина.

Поели съдбините си в свои ръце, трудовите хора от всички краища на окръга се заеха да осъществяват заветите на загиналите борци. Със своя упорит труд и творчески дела те изграждат най-величествения паметник на падналите в борбата — социализма и комунизма. Няма кътче в окръга, където да не се чувства великата преобразователна сила на новия живот. От Дунава до Балкана — във всеки град, село и махала в годините на народната власт станаха коренни изменения. Обнови се жилищният фонд, благоустрои се селищата, израснаха герои на труда в предприятията и кооперативите. Трудно е да се направи сравнение, да се измери постигнатото, да се обхване полета на държавенето. . .

С днешния брой редакцията слага началото на инициативата да разкаже за приноса на всяка община, за промените във всяко село, за героичния подвиг на загиналите борци. През оставащите седем месеца до Юбилея на свободата почти през брой читателят на нашия вестник ще научава все нови и нови неща от героичното минало и за днешния прекрасен живот и още по-светлото бъдеще.

В този брой разказваме за община Алеково.

ретар преминаха много тревожни дни. Той бе прекарал няколко години в затвора. Многократно бе арестуван и инквизиран. Само няколко месеца преди да бъде изведен „на разстрел“. Нима може именно сега, в този миг, да се случи нещо страшно. Пред очите му отново оживяха зверствата на фашистите в с. Павел — труповете на избитите ятаци и партизани. . .

— Свърши се! Дойде времето, за което толкова много мечтаехме!

Тези думи на идващия прогониха черните мисли от съзнание то на секретаря.

— Време за губене няма! Радно току-що предаде: „Съгласният съюз от днес ще бъде в състояние на война с България“. Без да се обиди на близките си, бай Атанас тихешком се озова у дома на Лазар Илиев. Не бе изминал и половин час и комунистите Панайот Радев, Иван Комитов, Илия Лазаров, Георги Караванов се събраха. Разискванията бяха кратки, делови. Още тази нощ трябва да се вземе общината. Съставиха план, уточниха хората, които ще вземат участие, охраната. Избраха за кмет Иван Комитов, а за комендант Атанас Божанов.

В полунощ участниците в акцията заеха местата си. Без каквато и да било съпротива, общината беше завзета. Кметът предаде властта. Тозица беше събрано оръжието от фашистките копови. . .

На 6 септември 1944 година над общината в Алеково се вееше победното червено знаме — първото знаме на Деветосептемврийската победа в окръга. Вестта бързо достигна до всички кътчета на селото. Хората се трупаха развълнувани пред сградата, в която само предната вечер преминаваха с подкосващи се крака. А вътре заседаваха комитетът на Отечествения фронт!

Имаше ли в друго селище подобно нещо алековчани не знаеха. Курьери бързо се отправиха към съседните села. В Свищов главорезите се свиха. По телефона издаваха закани, но приближаващата се Червена армия ги караше да треперят за кожата си.

Примерът на алековчани имаше изключително голямо въздействие.

Седми и осми септември преминаха при голямо напрежение и трескава подготовка. Силите на комунистите, ремисистите, земелците — на честните хора бяха обединени под знамето на

Отечествения фронт. Те не трепнаха пред заканите и шантажите на реакцията. На 9 септември алековчани бяха сред първите, които шумуваха казармата в Свищов. Същия ден цялото село посрещна своите верни синове — народните партизани и политзатворниците. На митинга

Народният партизанин
Иван Петков

Ятакът Симеон Владимиров

говори Евтим Цвятков. Той изясни задачите на новата власт и призова съеляните си да поможат за укрепването ѝ, за пълния и окончателен разгром на фашизма. Той говори за огромната роля на Съветския съюз и

(Следва на 4 стр.)

Придобивка след критичния анализ

Колективът на завод „Георги Терзиев“ в Свищов изпълнява трудна програма. По плана за техническия прогрес бяха приети мероприятия за неговото усъвършенстване. От завчера, в изпълнение на тези мероприятия, заработи нова мазутна станция. С нейна помощ постепенно ще бъде обновено и модернизирано паровото стопанство. С нея се облекчава трудът на работниците и се повишава качеството на производството.

Скоро ще бъде въведено и разширението на бетоновия възел.

И. ГРИГОРОВ

С НЕОТСЛАБВАЩ ТЕМП

Колективът на ЕТЗ „Янтра“ в Горна Оряховица направи смела крачка напред през първия месец на юбилейната 1969 г., като изпълни производствения си план за януари 102,47 на сто. Тя беше направена въпреки големите трудности, породени от зимата и неритмичното осигуряване на кооперирания доставки. В резултат на взетите допълнителни мерки и подобренията организацията на работата в завода бяха изработени 695 електротелфери за износ, 303 червения макари и за 46 000 лева резервни части за телферите.

Първи в ръководата надпревара бяха монтажниците с бригадир Йордан Пенчев, ковачко-пресовата бригада, чийто майстор е Григор Чертозанов, монтажниците с бригадир Иван Стойчев и други.

През този период по инициатива на профсъюзното и комсомолското ръководство и научно-техническото дружество, с помощта на административно-техническото ръководство бяха раздадени обръщения-листочки на производствените от завода, които да бъдат вписани техните предложения и инициативи за постигане на по-високи успехи през юбилейната година. На това допитване се отзоваха над 90 на сто от работещите в завода.

В тези дни комисия от специални листи обобщава предложенията, постъпили чрез специалните листочки в организационно-технически мероприятия. Така ще се осигури достигането на предвидения ръст за производителността на труда — 28 на сто, и подобряване качеството на продукцията и др. По примера на цех №2 и в другите цехове започна работата и за подобряване на производствената естетика, за образцови работни места в чест на 25-годишния юбилей.

Ил. Гужоров

Дневни вести

СРЕЩА на трудовата слава, посветена на славния четвърт вековен юбилей на свободата, бе организирана в събота от читалище „Петко Р. Славейков“ — Велико Търново. Доклад на тема „Нашият 25-годишен възход и трудовият героизъм на нашите съквартирци“ прочете председателят на читалището Иван Славчев. Изнесена бе богата литературно-музикална програма.

ОТЧЕТНАТА сесия на Градския общински народен съвет в Горна Оряховица ще се състои утре в салона на образцовото народно читалище „Напредък“.

ПОКАЗНИ занятия с пропаганда по история на БКП в Горна Оряховица ще се състоят днес в учебно-производственото предприятие „Труд“.

ЕСТРАДНИ концерти ще изнесат днес, от 18 и 20 часа, в салона на Дома на Народната армия — Велико Търново, певците Богдана Карадочева и Борислав Грънчаров.

ГОТОВИ ЛИ СМЕ ЗА РАБОТА В ПОЛЕТО

Времето необичайно бързо се затопля. Няма да минат много дни и снеготъп ще се стопи. Земята ще изпръхне и призове селскостопанските труженици в полето. Нанесени те от миналогодишната сушарани на икономиката на нашето селско стопанство повеляват тази година да се работи още по-добре.

Първото условие, това е да се осигурят необходимите по количество и качествени семена. Да се почистват, анализират и окачествят. Резултатите от извършеното досега не може да ни успокоят. От необходимите за посев в окръга 767 т овес повече от 90 т все още не са окачествени, а в най-лошия случай — не са осигурени, и то предимно в ДЗС. Изостава главно държавните семенделски стопанства в Еленски район — Константин, Буйнови и др., където посевният материал има голям процент от примес на див овес и трябва напълно да се обмени.

Не може да ни радва и такъв резултат, че половината от окачествените досега семена са получили оценка II и III класа.

Докато стопанствата сравнително добре са задоволени със семената от фасул, царевича и слънчоглед, захарно и кръмно цвекло, овес, зеленчукови семена, от които една значителна част и от нови високородовити сортове, това съвсем не може да се каже за граха, фия, люцерната, по отношение на които са необходими още усилия.

Тревожи снабдяването на селенчукопроизводителите стопанства с парникови рамки, които се изработват от ДИП „Елба“ — Елена. От необходимите и заявени от стопанствата 30 000 броя са предадени досега 19 000. Някои кооперативи, като Драгомирово, Козловец, Масларево и др., се въздържат и отказват да получат всичките заявени от тях рамки. Серioзно се изостава и в направата на парниковите каси за рамки те от цеха на ТКЗС — Ресен.

Поради недостиг на торове през есента, на около 170 000 дка на ТКЗС и ДЗС при дълбоката оран не беше внесен необходимият суперфосфат. Сега торове има и трябва да се вземат енергични мерки да се внесат фосфатът преди първото култивиране. По същите причини не бяха подхранени и 50 000 дка пшеница, което налага обезателно да се стори сега.

Един от главните фактори за успеха в пролетните работи е сеитбата, да я срещнем с напълно годна и високопродуктивна техника. А как ще стане това, когато близо 20 процента не е ремонтирана още. Да се успокояваме със еронове по планове и графици не бива. И не всичко, което е отчтено за готово е изпитано качествено, завършено окончателно. В отделни стопанства — Бяла черква, Балван, Камен, ДЗС — Свищов и др. чувствително изостава ремонтът на машините.

Време за губене няма!

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

ЧЕХОСЛОВАШКИТЕ ДЕЛЕГАЦИИ В СССР

МОСКВА, 3 февруари (ТАСС) — Делегацията на Националния фронт на Чехословакия начело с Евжен Ербан, член на Изпълнителния комитет на Президиума на ЦК на ЧКП и председател на ЦК на Националния фронт, посети днес в Кремъл Николай Подгорни, член на Политбюро на ЦК на КПСС и председател на Президиума на Върховния съвет на СССР.

В състояния се разговор участваха секретарят на ЦК на КПСС Иван Капитонов, председател на Върховния съвет на СССР Иван Спирidonov и други, а също посланикът на ЧССР Владимир Коушки.

Същия ден гостите посетиха

работния кабинет и жилището на Ленин в Кремъл.

ТАШКЕНТ, 3 февруари (ТАСС) — Делегацията на чехословашката компартия, водела от члена на Президиума на ЦК на ЧКП и секретар на ЦК Яромир Хетеш, замина оттук за Москва.

В продължение на 3 дни гостите от ЧССР се запознаха с опита от партийното ръководство на селското стопанство в Узбекистан. Те имаха разговори в Генералния комитет на Комунистическата партия на Узбекистан, а също в Ташкентския и Самаркандския областни комитети на партията.

„ПРАВДА“ ЗА ВРЪЗКИТЕ НА ИМПЕРИАЛИСТИЧЕСКИТЕ СТРАНИ ОТ ЗАПАДА С ЮАР

МОСКВА, 3 февруари (ТАСС) — Като заявяват на думи, че подкрепят резолюцията на ООН за икономически санкции против ЮАР, ръководещите кръгове на западните страни на дело подкрепят расисткия режим на Вурстер, пише днес в „Правда“ Борис Гурнов.

„През миналата година, се казва в статията, Англия изпрати в ЮАР 11 официални делегации. Обемът на търговията между ЮАР и ГФР през последните 5 години се увеличи два пъти. При това Лондон и Вашингтон и особено БОН активно съдействуват да бъдат укрепени военните сили на южноафриканската ре-

публика.“ Като отбелязва растящите връзки на бонските реваншисти с южноафриканските расисти, авторът напомня, че в Южна Африка наред с бизнесмените и военните инструктори от Бундесвера постоянно гостуват високопоставени представители на ГФР. Сега например в ЮАР се намира внушителна делегация на търговската палата от Хамбург, чиято цел е да разшири търговските връзки между двете страни. А в Западна Германия със същата цел замина министърът на финансите на ЮАР М. Диедрих.“

РЕЧ НА ПРЕЗИДЕНТА НАСЪР

КАИРО, 3 февруари (ТАСС) — На заседаващата тук сесия на Палестинския национален съвет произнесе реч президентът на ОАР Гамал Абдел Насър. Като изтъкна важното значение на арабското партизанско движение, Насър заяви, че „ОАР оказва на палестинските организации за съпротива максимална морална и материална помощ“. Спирайки се на пътищата за разрешаване на близкосточната криза, президентът на ОАР подчерта, че те трябва да предвиждат „вършане на арабските земи и прочистването им от неприятели до последния дюйм“. Насър призова арабите „да търсят мир, но не такъв, какъвто им напраща врагът, а мир, основан на справедливостта и за коияните права“.

По-нататък Насър отбелязва: въпреки агресията на Израел и окупирането на арабски земи от него, израелците „не успяха да ни наложат политически условия на победител, тъй като тази победа на врага противоречи на приподлата, логиката и действителното съотношение на силите“.

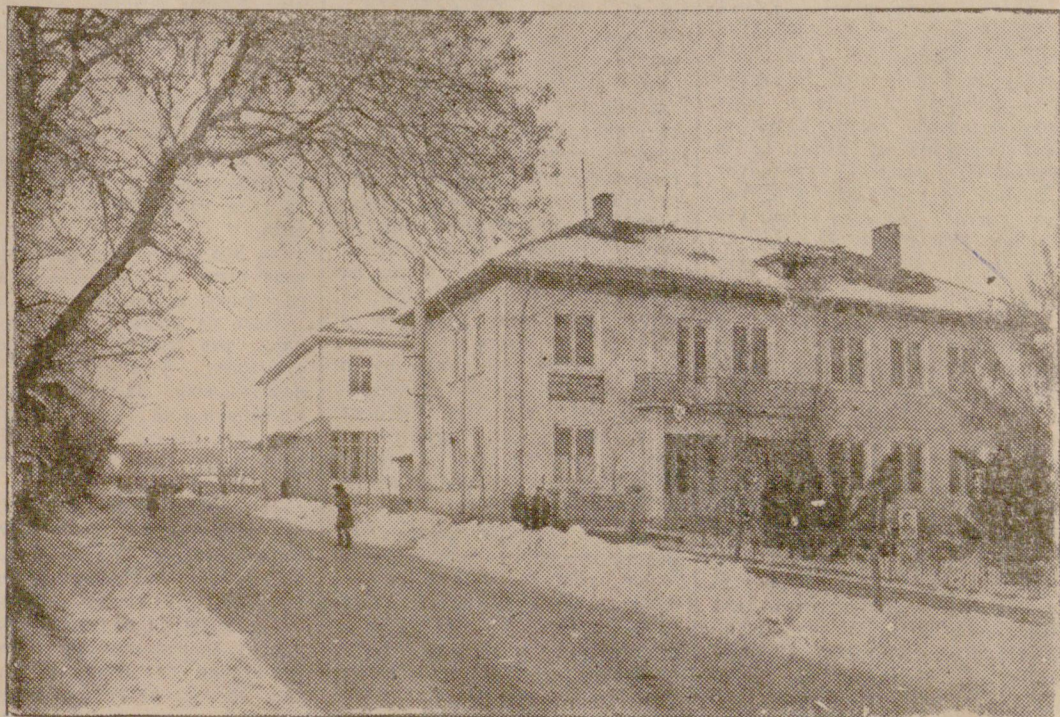
Накрая Насър подчерта, че Обединената арабска република се труди, строи и от ден на ден става все по-силна.

КАКВО ПРЕДИЗВИКВА ЯРОСТТА НА БОН

ВИЕНА, 3 февруари (ТАСС) — Както съобщава вестник „Фолксциме“, посланикът на ГФР в Австрия е изразил пред ръководители на управляващата Австрийска народна партия недоволството на бонското правителство и даже заплашил, че насрочено за март посещението на западногерманския канцлер Кизингер в Австрия може да се отложи за по-късно.

От какво е предизвикано това недоволство и явно раздразнение на БОН? Оказва се,

че на рейнските политици не се харесва фактът, че вестникът на управляващата партия „Фолксблат“ публикува серия статии за ГДР от своя редактор Ханс Яблонка. Той посети неотдавна тази страна и споделил във вестника своите впечатления, като отбелязал при това и някои постижения на трудещите се в ГДР и се оемелил да нарече тази страна с нейното собствено име, т. е. Германска демократична република.

Общ изглед от главната улица в Алеково. На преден план — паркът, сградата на Общинския народен съвет, потребителната кооперация, а в далечината — новострояща се пощенска станция

„С ГОРДОСТ И РАДОСТ ПРИЕМАМ ЗВАНИЕТО ЧЕТНИК НА НАРОДНО- ОСВОБОДИТЕЛНОТО ДВИЖЕНИЕ“

25 години от клетвата на Горнооряховския партизански отряд

Датата 7 февруари 1944 г. остави дълбок спомен в душите и сърцата на партизани и партизанките от Горнооряховския партизански отряд.

На 5 и 6 февруари се чувствуваше особено настроение в отряда. Командуването бе поставило задачата да се проведе ден на личната хигиена и почистване на оръжието. Командирът нареди на всички партизани, които са в разход, на 7. II. вечерта да се приберат в отряда. Особено раздвижване се почувствува на самия ден след обед. Всеки даваше на отеления си командир да му прегледа оръжието.

По това време домакините и готвачът уточняваха менюто, спореше се какво да бъде то. Особено бързо вървяха часовете. След обед снежната буря се развихри. Командирът се затревожи, че няма да могат да дойдат другарите от Централния комитет на БКП. Към 4—5 часа след обед бях

дежурна. Бурята и виелицата реवेशе. Шибяха ме по лицето замръзналите снежинки, сякаш някой ме бодеше с иглички в лицето. Вечерта към 7—8 часа стана ясно, че другарите, които очакваме, са пристигнали.

Съобщено ни бе, че другарят Панайотов ще ни информира за Окръжно № 2 на Централния комитет на БКП за разширяване съпротивителното движение. Той обидно ни запозна с победите на Червената армия по целия фронт. Победата е неизбежна и близка — завърши той.

След информацията се подготвихме за полагането на клетва.

Целият отряд се строи в две редици в скривалището. 60 бойци бяха готови да положат клетва за вяност пред народ и Родина. На десния фланг към камината на високата поставка бяха кръстосани един пистолет и нож.

Пръв положи клетва др. Панайотов:

„С гордост и радост приемам звание четник на народноосвободителното движение.“

Обещавам пред другарите, народа и паметта на героически загиналите борци на Отечествения фронт, че поставям всичките си сили и живота си за освобождаването на Родина и света от хитлеристките завоеватели и техните български слуги, от фашистката тирания.

Обещавам да се боря с оръжие в ръка за осъществяване програмата на Отечествения фронт.

Обещавам, че ще изпълнявам боевите заповеди на командирите си, че няма да издавам тайни, които да ползуват врага.

Сурово наказание и позор да се стовари върху мене, ако изменя на това обещание.

Да живее Отечественият фронт!

Да живее народноосвободителната партизанска армия!

Смърт на фашизма — свобода на народа!

След него се заредихме ние. Повече от нас казваха целия текст на клетвата, която бяхме научили наизуст, но никой не ни беше казал кога точно ще полагаме клетва.

Особено чувство изпитвах, когато изговарях думите „С гордост и радост приемам звание четник на народноосвободителното движение“.

След тържествената част започна вечерята. Имаше двойна тархана и палачинки. Започна литературно-музикална програма. Пяхме революционни песни, рецитирахме стихотворения на Ботев, Смирненски, Кърпачев и Христо Козлев.

А Димо свиреше със своя меден хайдушки кавал.

Това бяха мигове, които остават за цял живот.

В. ЛАЗАРОВА (МИЛКА)

Из художествената галерия в Г. Оряховица

Портрет на Олга ШЕВКЕНОВА

Проф. Илия ПЕТРОВ

„Велико Търново“

Проф. Васил СТОЙКОВ

СТИХИЯТА Е ПОБЕДЕНА

Една вечер в необичаен час по местната радиоуредба в Драганово се разнесе тревожен глас: „Внимание! В резултат на затопляне на времето ледът по река Янтра се е развалил. На места се натрупва и има сериозна опасност от заливане на селото. Призоваваме гражданите да бъдат събуждени през нощта и да следят съобщенията ни!“

Хората настръбнаха. Най-старите помнеха двете катастрофи на наводнения в Драганово, оставили много семейства без покрив.

Янтра, с нейните много и причудливи извивки, лежи ши рока и безмълвна сред бялата пустота. Огдалеко повърхността ѝ изглежда като набръчкана от силен вятър. Това е лед — големи и малки блокове лед, раздробен при затопляне на времето и сетне отново скован в грапава и страшна броня. И така в продължение на много километри. Към началото на тази ледена броня се движат бойците. Мощен „Киронец“ тегли ремаркет с минни и взрив. След него пъли камionen. За беда, близо до целта, машините затъват. Време за губене няма — боеприпасите се изнасят на ръце. Както в боя обстановка! Газети над коляно ледената суградица, бойците пренасят взривни

И борбата с водната стихия започна.

Първи шумуваха курсантите от ВВУ „В. Левски“ във Велико Търново под непосредственото ръководство на офицерите Шишков, Стефанов, Дончев, Ковачев. След двудневна работа „Щабът“ отново се събра. Беше решено да се усилят зарядите и да се повика на помощ поделението на офицера Йорданов.

Янтра, с нейните много и причудливи извивки, лежи ши рока и безмълвна сред бялата пустота. Огдалеко повърхността ѝ изглежда като набръчкана от силен вятър. Това е лед — големи и малки блокове лед, раздробен при затопляне на времето и сетне отново скован в грапава и страшна броня. И така в продължение на много километри. Към началото на тази ледена броня се движат бойците. Мощен „Киронец“ тегли ремаркет с минни и взрив. След него пъли камionen. За беда, близо до целта, машините затъват. Време за губене няма — боеприпасите се изнасят на ръце. Както в боя обстановка! Газети над коляно ледената суградица, бойците пренасят взривни

те материали.

Сред неустойчивите ледени блокове, опасани със специални пояси, офицерите Дончев и Ковачев пробиват леда и заедно с курсантите Джаров и Болаков нареждат минни. Командирът Стефанов на място дава указания. Внезапно курсантът Джаров се подхлъзва и потъва до кръста в ледената вола. Ала за миг той отново е върху леда, за да продължи работата си.

Измокрени и уморени, но с повишен дух, като истински български войници, бойците зареждат участък след участък. Разнасят се единични и групови тълпички. Слушат хората от селото и сърцата им се пълнят с благодарност към тях неустрашимия момчета. Пет дни работи ха те. Вечерта на последния ден бойци и командири радостно си стискаха ръцете с ръководителите на селото. Ледената стихия беше победена. Движенето по шосейната магистрала Разград — Горна Оряховица бе възстановено, а селото бе спасено от едно голямо бедствие.

Иван КОЛАРОВ
Георги РИЗОВ

ФАКТИ, КОИТО ТРЕВОЖАТ

НАДЕЖНО ПОПЪЛНЕНИЕ НА АВТОРЕМОНТНОТО ПРЕДПРИЯТИЕ В ЛЯСКОВЕЦ ★ РЪКОВОДСТВОТО УВАЖАВА СТРЕМЕЖЪТ КЪМ ПОВЕЧЕ ЗНАНИЯ У МЛАДИТЕ ★ А СЛЕД РАБОТНАТА СМЯНА? ★ ФАКТИЧЕСКОТО СЪЩЕСТВУВАНЕ НА КОМСОМОЛСКАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НЕ ВНАСЯ ПРОМЕНИ

В кадровата политика на едно предприятие трябва, струва ми се, да се държи сметка за

съотношението — квалификация, опитни работници и млади, обучаващи се. Този показател е сигурна гаранция, че не ще настъпят кризисни моменти, когато изискванията на производството ще бъдат в конфликт с професионалните възможности на случайно подобрени и с несъответстваща квалификация работници.

В това отношение Авторемонтното предприятие в Лясковец има солидна база. Младешката тук представлява една трета от целия производствен колектив. От общо 600 работници около 205 са в младежка възраст. Не всички са неопитни и неквалифицирани, но точно затова тяхното значение става още по-голямо. Възможност, създават ли младежите трудности на по-възрастните, на майсторите в отделните участъци? В голяма степен това се решава от предварителната подготовка, с която младите работници постъпват в предприятието. Обикновено те идват със завършено осмоласно образование, със средно-техническо, професионално или реално. Но при всички случаи с далеч по-ниска квалификация от опитните производственици. А като се има предвид голямата им численост, ясно е в каква степен изпълнението на производствената програма зависи от пълноценното им участие в дейността на бригадите. Въпросът за квалификацията добива още по-реален смисъл, като се вземе под внимание и овладяването на нови производства през тази година — ремонт на още две марки коли: „Жук“ и „Ниса“.

Естествен е въпросът — как се решава в рамките на предприятието повишаването на техническото майсторство на младежите, на техните знания? И не само това. Как се изгражда у тях чувството на привързаност към предприятието, превръщането му не само в място за упражняване на професията и за препитание, а в нещо, с което са кръвно свързани, както децата и бащите им са чувствували зема — като събля.

По административен път това е решено със задължителното шестмесечно обучение на новопостъпилите работници, прикрепени към опитни майстори като ученици. През това време те трябва да усвоят всички производствени операции в съответния отдел. В участъка за ремонт на двигатели с майстор производството Никола Христов работят 36 души, 16 от които са младежи. Една малка статистика показва, че стремежът им е не само практически да овладят професията си, но и да повишават образованието и техническата си култура. Четирима от тях са завършили средно-техническо образование, двама завършили средно реално образование, Слави Тодоров, Иван Москов и Симеон Стефанов се учат във вечерен техникум, друг е завършил селскостопански техникум.

Макар процесът на обучение да изисква време, в тази бригада то не се отразява на производствената дейност. За да се постигне това, е била нужна добра организация и система, при която да се обучават нови хора, без да пострада интересите на предприятието, нито пък материалната заинтересованост на опитните работници.

Честна подготовка на нови работници изисква много организираност, потвърждава сътоянието на отдела за шлайфане с отговорник Никола Стефанов. Тази производствена единица, съставена от 8 младежи и групирани преди няколко месеца, показва как липсата на системност в прекалфикацията на работниците довежда до нежелани резултати. Не всички тук са неопитни — Никола Стефанов и Москов Москов имат сравнително висок разред, но за останалите машинистите тук са нови и квалификацията им за тази работа — ниска. Тези работници усвояват производствените операции, продукцията им не винаги отговаря по качество на изискванията, трудно могат да изпълняват производствените си норми. Съобразно разредите и продукцията, която дават, възнаграждението им спада рязко в сравнение с другите производствени възли и с това, което са получавали преди, в другите екове. С няколко думи — страдало предприятието, страда и техният интерес.

Налага се обаче изводът, че ръководството на предприятието добре разбира стремежа на младите да се учат. Създава им условия, колкото и да са много трудностите, с които това е свързано, особено за учащите във вечерни техникуми. По този начин ръководството поема своя дял в осъществяването и на другото важно условие за пълноценно участие на младежите

та в живота на колектива — създава у младите чувство на задължение.

Но в осъществяването на това важно условие за пълноценност основната работа се пада на комсомолската организация. Нейното присъствие тук обаче не се чувства. За това убеждение допринесе и разговорът ми със секретаря на комсомолското дружество при авторемонтния цех Тодор Памукчиев. Събират ли се младежите след работа и по какви поводи? Имат ли своите кътчета в предприятието? Чувстват ли се близки след свършване на смяната? Могат ли да излезат от работа чисти и спретнати, със самочувствие? Какво отношение има комсомолската организация към стремежа за повишаване на квалификацията и на образованието у младежите? Какво се прави за подпомагане на този стремеж?

Ето и отговорите, не точно цитирани, но без смислови изменения: младежите правят събрания — организационни или други, но винаги с официален повод; вече няколко години се говори за обзавеждане на клуб, но досега не е осигурено подходящо помещение; остават понякога след работа, но само

през пролетта и лятото да поспортуват или да погледат спортувашите; бая има, но може да се ползува само през лятото, защото сега парата не достига да се отоплят дори производствените помещения; квалификацията и другите подобни въпроси са грижа на административното ръководство.

Младежите се възмущават от много неща — такива, които са сягат целия колектив — като недостатъчната отопленост на цеховете, създаваща затруднения вече няколко зими. Възмущават се за повишаването на разредите си, за битовите условия. Може би не всякога имат основание и са прави в своите претенции. Но истината е и това, че комсомолците не се чувствуват по-обвързани с предприятието, от който и да е друг производственик. Не го свързват с нещо повече, освен с изпълнението на производствените си задължения, срещу които да имат задължаващо възнаграждение. Лично ангажираността, съвместно осъществяване на съвпадещи стремежи и интереси. Това е факт, който би трябвало да тревожи ръководството на комсомолската организация.

Николина ЯМБОЛИЕВА

АТЕИЗЪМ И БИТ

МОРАЛЪТ НА ЕДИН ЧЕРНОКАПЕЦ

Свещеник Димитър Радев от Велико Търново като послушно божие чадло служи 39 години в овозата енория към църквата „Свети Константин и Елена“ в кв. „Гурко“. Той винаги се е ползувал от благоволенията на всевишния и с чест е изпълнявал през този дълъг период различни негови поръчения. Бил е енорийски свещеник. Решавал е най-различни кадрови, политически и други въпроси, свързани с живота на църквата. Бил е председател на свещенолюбивата, председател на християнското братство във Велико Търново, на църковното настоятелство в енорията си. За явна и добра служба в миналото е бил и свещеник на Търновския затвор и преподавател по вероучение в училищата. И още, и още такъв актив. . . Но не мислете, че всичко това е вършил без заплащане, от християнска добродетел. Не! Умее добре да си прави сметките поп Димитър. Ако проверите бюджета на църквата, ще видите, че през тези 39 години приходите и разходи те винаги са се покривали. Няма загуба, но няма и печалба. А за църквата, този архитектурен паметник, оставен ни от прославения майстор Колю Фичето, не се е намерил нито лев, за да се положат грижи за поддържането му.

Но мина време. Пенсионираха отец Димитър през 1966 г. Както беше навършил вече 62 години. Време беше да си почива според законите в нашата страна. Но поп Димитър не признава светски закони. Бог е казал, че трябва да бъде „слуша“ на миряните и той е верен на него — ще продължи службата си. И започна да си иска човешки наново енория, но не тази, остарялата вече за него, а нова.

— Нищо, че съм стар. . . Аз мога да бъда в представителната църква — Катедралата. Там ходят хора поотбрани. Дори и чужденци я посещават. За там аз съм способен. . .

Започна да отправя молба след молба, жалби, протести, послания от различен род, най-остри заплахи до своя духовен началник във Велико Търново. Началник, за да се помислят с него, го назначиха за трети свещеник към тази църква срещу 20 лева заплащане и същевременно за библиотекар към Митрополита та също срещу заплащане от 25 лева.

— Все пак не съм доволен — каза отец Димитър. — Искам си енория и толкова!

Знае си човекът, че това са пари, ама бронеи. Друго нещо е енорията. Там доходите са неограничени. За предложените му енории в кв. „Трудов фронт“, в селата Малък чифлик, Шеремята и другале той категорично каза — не!

И търпяха го братята му дълго, дълго, но най-после търпило то им съвръши. Отказаха направо да му задоволяват прищевките. Обиден и сръдит, свещеник Радев реши да получи състрадания от енорийните си. Облече най-стария си изтънчен параван, наложи ошехлята капя и реши да не се откъсва от духа небесни, та каквото ще да става. Направи си в къщи едно параклисе, Започна там да ханя

„подбрани“ люде от бившата си енория. „Толкова години са ми помагали тези хора — мислеше си той. — Нали от техните молитви ми е тази къща. . . На ли те ме поддържаха цели 39 години. . . Белким няма да се намерят такива, които с пари те си да дойдат и пред това параклисе, за да се отчетат пред бога?“ Започна духовният отец да чете молитви за здраве, да изповядва срещилите, да прави водосвет, да поменава починалите. Така поддържаеше „жива“ връзка между миряните и светия дух. Много са измамени раби божии. Заплатите ба ба Кина от ул. „Гурко“, която му дава два лева за една такава молитва, но не само тя и не са мо един път. Заплатите и отец Петър — наследник на поп Димитър, на който измамените бабичи се изповядвали как са си увеличавали греховете, като ходили в къщата на поп Димитър и си платили за молитвите.

Но мина време и хората престанаха да бутат вратата на дома на Димитър Радев. Нямаше ги вече ония, които носеха сами левчетата си в къщата му. Сега попът реши сам да ги търси. Научи, че погребаните покойници в старите гробища на Велико Търново биват преместени в новите — край Беляковското шосе. И реши: — Ще ходя там. Какво да правя в къщи? Пък и все нещо ще падне. . .

По цял ден поп Димитър, притянал дъх до някой гроб или христ, чака да отидат близките на покойниците, да им извадят мошките. Види ли ги — налита се като привидение и пристъпва смирено. Залавя се дори и да копае, а в джоба му се прибавят все нови и нови парички. Така минават дни, месеци. . . Поп Димитър е като сянка. Ето го на старите, ето го и на новите гробища — от супри до вечер. Забележи ли някой брат — чернокапец да идва, скрива се. Заплатил го веднаж един негов колега:

— Отец Димитре, колко има още да опянаш?

— Шестдесет хиляди — отговори той и продължил разсърден по пътя.

Интересува се божият слуга кой кога е починал. Като разбере, бърза при близките — на помня им, че би следвало за 40 дни, за шестте месеца или години от смъртта да се отчете молитва. Така постъпи и с близките на наскорно починалия бивш пожарник Добри Маринов. Погребали го човека без поп. Но отец Димитър отишъл при близките като приятел на починалия и напомнил: още при живее Добри му казвал, че иска на гроба му да се чете молитва. Верен на обещанието си, той искал да изпълни дълга си на духовник и приятел.

А още много неща могат да разкажат за него и Пена Стоянова от енорията на отец Андрей Димов и самият отец Димов. Може да чуете и д-р Хинков как, възмутен от делата му, възкликва:

— Какъв е този божи слугин? Какъв е неговият морал, та се излага пред хората?

Клуб на атеиста — Велико Търново

Където е най-необходим

Тук не е малък броят на млади конските работници, които се трудят в предприятието по петнадесет, двадесет и повече години. Те непрекъснато се учат и търсят да извлекат себе си най-сполучливо, да ползват своя труд там, където е най-необходимо. Така е секционният майстор в ткачния цех Колю Николов. Той е човек със златни ръце или дялан камък, както казва народната мъдрост.

Жаждата за работа и знания кара малкия Колю да напусне родното си село Буковец. В ДИП „В. Мавриков“ най-напред започва работа през 1949 година като помощник-огнепр, а по-късно — огнепр на смяна. Последователно той става дърводелец, аварийчик, резервен майстор. А от 1961 година вече е редовен секционен майстор в младежката смяна на ткачния цех. Може би затова сърцето му си остава все младо и весело. А изпълнението на работата му е с висока точност. За качество то не спазва под 95—96 на сто при норматив за механик 88 на сто. Това никак не е малко, особено като се вземат под внимание появилите се небаготи полувия през миналата година във връзка с разширението на ткачния цех. Но Колю Николов винаги е сред своите ткачки, при машините, които обича повече от всичко.

През 1963—1964 година Колю Николов е удостоен с ударник, а от 1965 г. — непрекъснато е носител на звание „Най-добър в професията“. Така е секционният майстор в работната си — постоянен, праводлив, първенец-качественик. Заради уменията си да работи с хората, да откликва на техните нужди и несполуките им в работата, той дълги години е бил касиер на профсоюзната организация, а по-късно и профинансиселат. Сега е председател на комитет за народен контрол. Но само това ли е? Четирнадесет години от своя млад живот Колю отдава на ансамбъла като солист. В смяната изпълнява не само като добър секционен майстор-качественик, но и като любим певец.

Напрежението в трудовото ежедневие. Редът се сменя един след друг — първа, нощна, втора. . . Затова и народната песен, изпълнявана от смята от Колю Николов, е тъй хубава и желана.

В чест на юбилеята 25-годишнини на секционният майстор Колю Николов обещава да е винаги в челните редици, да запази знанието „Най-добър в професията“, да се бори за спечелване „Паспорта на победа“.

Мария ТИПОГРАФОВА

СП „Гъбарство“ — с. Красен, Русенско,

ТЪРСИ:

Строителни техници — за технически ръководители със заплата 155 лева — 2.

Огняри — 2.

Справка: СП „Гъбарство“ — с. Красен, Русенско. служба „Личен състав“, телефон № 66—83, Русе.

ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ЦЕЛТА — ПЕТДНЕВНА РАБОТНА СЕДМИЦА

ДОБРИЯТ ОПИТ МОЖЕ ДА СЛУЖИ ЗА ПРИМЕР ★ ОБЕЗПОКОЯВАЩИ ФАКТИ ЗА НЯКОИ ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ПРЕДПРИЯТИЯ ★ ОБЕКТИВНИ ПРИЧИНИ И... ВИА

ДВАМАТА РАЦИОНАЛИЗАТОРИ

— Драго ми става, когато на права неща за хората — усмива се Георги Ангелов, когато се спрехме при конвейера, по който идваха готовите радиатори.

В цеха за панелни радиатори в Стржища беше шумно. Проблясваха окислени. С бай Георги се познаваме отдавна. Преди година той работеше като ковач на ТКЗС в с. Чапаево. Още тогава избобеди машина за обогордяване на лозови пръчки. А това е голяма добрица за хората, защото кооперативното стопанство трябва да обогорди осем милиона лозички.

Вярно — продължи бай Георги, — в цеха почти всичко е механизмирано и автоматизи-

рано, но... Има нещичко, което все още датчаните не са предвидили. Радиаторите трябва да се вдигат на ръка, за да бъдат закачени на конвейера. А това не е лесно, изморява. Защо пък да не се облекчи трудът на хората?

Георги Ангелов предлага свой проект на механика Тодор Гатев. Ръководството с радост прие рационализациите, доволни са и работниците.

Двамата рационализатори сега проектират механизмирано смъкване на готовите за експорт радиатори. Бъдещите си проекти те посвещава на славния 25-годишен юбилей на свободата.

Димитър ЖУЛЕВ

През юбилейната 1969 година трудещите се и от нашия окръг постепенно, по отрасли, ще получат една нова голяма придобивка — работа при петдневна работна седмица. Осъществяването на това на практика се оказва сложна и отговорна работа, към която трябва и може единствено да се подходи при много добра организация и предварителна подготовка.

От преди три години ДИП „Рекорд“ — Горна Оряховица прилага график за режим на работа с намалени нощни сменни. В един календарен месец има само три нощни смени, като се ползват два почивни дни три пъти в месеца и един почивен ден един път в месеца. Всичко това се оказва прекрасен опит и основа за окончателното преминаване на предприятието на петдневна работна седмица. Въз основа на този сменен режим е направена и производствената програма за 1969 година. За окончателно въвеждане на петдневната работна седмица остава да се дообмислят някои въпроси около заплащане то на труда при променени дневни тарифни ставки за от

расъла. Да видим обаче какво е положението в другото текстилно предприятие — ДИП „Васил Мавриков“ във Велико Търново. Уточнено е мавриковци да въведат петдневната работна седмица от 1 април т. г. Но подготовката за изясняване и достигане на изисквания се показателно във връзка с това не е започната.

Нито не е направено още в ДИП „Васил Левски“ в ДДЗ „Димитър Благоев“ — Велико Търново, които от 1 март трябва да въведат петдневната работна седмица.

Поради липса на планове и нормативи не се върши нито конкретно и в ДСП „Родоп“ — Велико Търново, което според уточненията със стопанското обединение трябва да започне работа на пет дни от 1 юни.

Тези обезпокояващи факти имат своята обосновка с някои обективни причини, но в голяма степен вината непосредствено е и в стопанските, партийните и професионни ръководства. Не се организират всички сили, не се подема сериозна и делова работа по анализирани до подробности на проблемите около производствения процес, около планирането, заплащането, бивовите въпроси, около пълния комплекс мероприятия, които само при рационално решаване ще доведат до положителен резултат от новата огромна придобивка.

Друго важно условие за внедряване на палетизацията в керамиката е взаимодействието с превозните организации — БДЖ и ДАП. Икономическият ефект при тях е безспорен. Докато при ръчното натоварване на един вагон са необходими 3—4 часа, палетизираните товари се товарят за 50—60 минути. Такова е и положението при авто-мобилния транспорт.

Палетизирането на керамика та ликвидира напълно брака. То дава възможност да се експедира по-бързо продукцията, да се използва по-рационално складовата площ. В получаващи те пунктове се създават условия за директно подаване на тухлите на самите строителни площадки с помощта на кулокрано или други механични устройства.

Другият основен товар в окръга е продукцията на консервните предприятия. Въпреки че при нея съществуват голямо различие в опаковките и не са в размерите на палета, този вид товар се подава на палетизацията. Пример за това е консервната фабрика „Мизия“ в Полски Тръмбеш. Палетизацията на консервите се осъществява с подкреждането на кашоните или касетките на плоска дървена палета веднага след опаковането на готовата продукция. Какво пречи това да се осъществи в другите консервни фабрики? По наше мнение липсва желанието, липсва стремежът към новото. Вярно е, че по-голямата част от продукцията на консервните фабрики в нашия окръг се изнася в чужбина. Транзитният износ на сегашния етап не може да се осъществи с палети, но все пак достатъчно е палетизираната продукция да отиде до вагона. Така е решен въпросът за бутлираното вино във Винарство в Лясковец, брашното на ДПЗХ „Тр. Сарацински“ във Велико Търново, калотките в авторемонтното предприятие Лясковец и тухлите в новия цех на ДКЗ „Бълтене“ в село Бутново. Шо се касае за износ чрез пристанище Свинов и тия за вътрешния пазар, говорите могат да се говорят във вагоните с палети.

Въпросът със зареждането на палетите единично трябва да се разгледа като едно своеобразно продължение на консервното производство. Тук се крие фактически основният резерв, когато се търси икономическият ефект на палетизацията.

ДИП „Транспред“ — Горна Оряховица е на първо място в страната по палетното обработване на товарите. Това ние сме длъжни да загържим, като обхващаме всички отрасли, където палетизацията е възможна.

ДИП „Транспред“ — Горна Оряховица е на първо място в страната по палетното обработване на товарите. Това ние сме длъжни да загържим, като обхващаме всички отрасли, където палетизацията е възможна.

Петър ГЕНЧЕВ
директор на ДП „Транспред“
— Горна Оряховица

НАВРЕМЕ ЕКСПЕДИРАТ ПРОДУКЦИЯТА

За навременното обработване на готовата продукция, която се изработва всеки ден в завод „Георги Терзиев“ — Свищов, голям дял се пада на колектива на отдел „Пласмент“. Още в началото на годината малкият, но сговорлив и трудолюбив колектив даде обещание навреме и без да допуска денгубене на вагоните да експедират готовата продукция.

Равносметката от изминаващия месец е радостна. До 25 януари, когато ежедневно биваха експедирани средно по 200 тона стоманобетонни изделия, нямаше случай на нито една авария, нито забавяне на вагоните. Под ръководството на Васил Денков експедиторите Апостол Бръчков и Събо Тошев, крановиците Мария Белчев, Иванка Маркова и Вера Влаева своевременно и качествено обработват железопътните траверси и електрическите стълбове. Само за 25 дни колективът на крановиците реализира икономия за над 600 лева, дял за които има и преносната бригада на Аврам Златанов.

Както досега, така и в бъдеще, колективът на отдел „Пласмент“, с тясното взаимодействие на работниците от преносните бригади и крановиците, ще експедират ритмично готовата продукция на завод „Георги Терзиев“.

И. ГРИГОРОВ

500 Т ПОВЕЧЕ

Години наред малкият, но сговорчив и трудолюбив колектив на гара Моравя изпълняваше и презиращи ваши постановки задачи. Той навреме и качествено, без да допуска денгуба на вагоните, обработваше товарите, помагаше за навременното движение на влаковете композиционни, преминаващи през гарата.

Тази хубава традиция беше спазена и през първия месец на юбилейната година. Той не само не допусна затруднение в движението на влаковете през необичайно трудни януари, но и още на 25-то число на месеца се похвали с изпълнение на плана за януари. Освен предвидените вагони и тонове товари, които обработиха навреме, железничарските работници се подготвиха за ритмично изпълнение и на задачите, предвидени по плана за февруари. В последните часове на януари за колектива стана ясно, че ея натоварени над 500 т товари повече от предвидените и че успешно е изпълнен и планът за местния престой на вагоните.

С този малък аванс и с много ентусиазъм и вяра в достойната среща на 25-та годишнина на социалистическата революция, гаровният колектив навлиза във втория месец на годината.

В. ЛАЗАРОВ

С лице към техническия прогрес

За достойна среща на юбилейната годишнина през 1968 г. дна в ДИП „Елба“ — Елена въведоха редица новости в техниката, които са насочени преди всичко към увеличаване производителността на труда и подобряване условията на работа чрез механизмиране на трудовите, изискващи тежък физически труд, операции. Монтиран бяха нови съвременни машини като гатер „Херкулес-71“, автоматични надлъжни циркуляри „ДРРА“, роланги и напрежни верижни транспорттори към гатерите, лентови и повесни транспортори при производството на амбалаж и др. В процес на монтаж са делителен баншиг ДКСА, автоматичен циркуляр ЦДЛ-5А, плущилец автомат ПХВ и др. Довършва се инсталацията за добив на технологични трески, част от които ще се експедират за производството на дрожди. Построен и оборудван бе цех за производство на парникови рамки, слобоеми къщици и други. Всичко това и редица още мероприятия, свързани с организацията на производството, труда и управление то, осъществявани в резултат на критичния анализ, позволяват да започнем подготовката за преминаване на петдневна работна седмица. Това ще извършим през втората половина на март. Най-големи трудности в това отншение виждаме в превозването на работниците, в нередовното подаване на електроенергия и суровина.

Планът за 1968 г. предприятието ни изпълни 101.95 на сто. Производителността на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал нарасна на 117.52 на сто и средната работна заплата — на 107.25 на сто.

Поради изразходване на преходния остатък от суровина на 1 януари разполагахме със 152 куб. м групи за бичене и още толкова обли за занаятчийски цилета. Това количество при неблагоприятните атмосферни условия задоволяваше нашите нужди за два дни и без възможност за правилно протичане на

технологическия поток. В същото време главните ни доставчици — горските стопанства в Елена и Буйновици, не разполагаха на рамките си с групи, а под въздействието на имаша около 300—400 куб. м дървесна маса. От началото на годината до 20 януари бяха доставени всичко 328 куб. м групи. Вносната цен трала „Лесонипекс“ също не разполагаше със суровина поради липса на доставка. Всичко това доведе до ненормална работа в началото на годината.

Още през октомври и ноември м. г. ние сигнализирахме Министерството на горите и горската промишленост за затруднението при снабдяването ни с групи, но не срещнахме подкрепа и разбирание. За да се избегнат сътресения като през януари, е нужно минималният запас от суровина да не спада под 1500—2000 куб. м.

Въпреки затрудненията, колективът на ДИП „Елба“ ще мобилизира сили и енергия за достойна среща на 25-годишнината на Девети септември.

Мин. Н. РАЙКОВ

директор на ДИП „Елба“ — Елена

И ПРИ ТЕЖКИ УСЛОВИЯ

Необходимо беше в срок от 5—6 дни да се ремонтират пичариците в Динчи, в които вече са настанени 6400 малки пилета. Зимата бе люта, ледът сковаваше, но се налагаше започната да бъде изпълнена. За ремонтването, почистването и остъкляването се явиха много кооператори, които дадоха с желание труда си.

Но най-упорити бяха зидари те Марин Иванов, Ангел Кръстев, Григор Богданов. Те изградиха по две печки във всяко помешение и подготвиха всички необходими прибори за малките цилета. Въпреки че и водата, и вартата — всичко бе замръзнало, те работиха неотстъпно и за вършиха в срок задачите.

П. СПИРДОНОВ

ВИКТОР ЕГОРОВ

Заговорът против „Свръзка“

Повестта разказва за подизлите на съветския разузнавач Иля Светлов, предатрелия операцията на известния фашистки дивергент Ото Скорцени за ликвидиране на Сталин, Рузвелт и Чърчил по време на Техеранската конференция през 1943 г.

13

Бузите на Иля пламнаха от удоволствие и гордост.

Като почна, Алиев продължи:

— Вместо Фридрих в Германия ще замине вие.

Иля се смути: всичко това бе твърде неочаквано. Мисълта за възможността от такова замиване никога не беше му идвала на ум.

— Защо именно аз? — попита той, без да помисли.

— Вие сте израснали сред немци, учили сте се в немско училище, владеете немски език не по-лошо от родния си, познавате добре семейството на Фридрих и даже приличате на него. Вярно е, че Ханс Шулиц не познава своя племенник по лице, но все пак приликата има съществено значение.

Някакъв инстинктивен страх обхвана Иля. Но не опасността плашеше юношата. Струваше му се, че Алиев надценява силите му. А ако не оправдае надеждите, които му възлагат?

— Съгласен съм, другарю Алиев — побърза да отговори той, страхувайки се, че забавянето на отговора или неувереността му могат да бъдат пречени като страховитост.

Като излезе от кабинета на Алиев, Иля, според получените инструкции, написа на Фридрих да дойде в Баку, като вземе със себе си писмото на чичо си.

След няколко дни Иля и Фридрих беседваха с Алиев.

— Вие, другарю Шулиц, сигурно разбирате — каза Алиев, — че фашизмът в Германия, който настоятелно се стреми към властта, е нашият най-опасен враг. На вас като пропагандист неведнъж, вярвам, ви се е налагало да разяснявате това в комсомолските кръжоци.

Фридрих кимна с глава.

— А за дейността на врага трябва да сме добре информирани. И така у нас се роди идеята да се възползуваме от поканата на вашия чичо и да изпратим в Германия вместо вас наш разузнавач. На чичо ви няма да бъдат причинени никакви неприятности. Как гледате на всичко това?

Фридрих беше подготвен за този въпрос. Още след

14

първия разговор с Иля той разбра, че му е хрумнала идеята да използва поканата за Германия, шом неговият приятел не иска да отива там. Затова той сега отговори без колебание.

— Аз нямам нищо против, още повече, че не мисля да ходя в Германия. Готов съм да помогна, шом е нужно.

— Вашата помощ, разбира се, ще ни трябва. Освен това ще се наложи да напуснете колонията. Там трябва да знаете, че сте в Германия. Ние ще ви пратим да се учите в Новосибирск.

— Но аз имам годеница.

— Ще замине в Новосибирск с нея.

Фридрих даже се усмихна: за това не беше се сетил.

— Ние сме набелязали да изпратим вместо вас в Германия Иля Светлов.

Фридрих беше учуден. Той, който знае защо, мислеше, че ще изпратят друг човек. Първата мисъл, която се мърна в съзнанието му, беше: сега вече дълго няма да види приятеля си.

— Вие трябва да съобщите на другаря Светлов колкото се може повече сведения за вашето семейство и роднини.

— Той добре познава моето семейство. Живели сме е него в една къща.

— Все пак някои неща трябва да се уточнят.

... Прехвърляйки всичко това в паметта си, Иля най-после заспа.

На другия ден Ханс Шулиц замина. Иля, който до тогава не беше излизал из града, реши да излезе за няколко минути и да изпрати в Берлин на адреса, даден му в Москва, картичка с известие за своето пристигане. Преди това Иля провери дали някой не следи къщата, но не откри нищо.

Той влезе в кабинета на Ханс Шулиц и като взе оттам картичка, написа адреса: Берлин, Бисмаркштрасе, 24, за хер Довгер.

Преди да пристъпи към текста, Иля се замисли. Само преди няколко дена е напуснал Москва, а как рязко се

15

измени животът му. Озова се сред съвършено чужди хора. И може би много години ще се наложи да живее така, да лез от Родина, и единственото му обущане със съветски хора ще бъдат пощенските картички с условен текст или шифровани съобщения с получени от него сведения. Ако може да се среща поне с Довгер, ще бъде по-леко. Но като си помисли, че запнаред ще има толкова много важни задачи, заради които може би ще се наложи да понася какви ли не лишения, Иля напери на картичката:

„Уважаеми хер Довгер! Готвя се скоро да Ви известя, за което, разбира се, предварително ще Ви известя. Ку пих оная ваза, за която Ви бях говорил, и на много поизгодна цена, отколкото мислех. Обезателно ще я донеса, за да Ви я покажа. Много ме интересува Вашето мнение.

Ф. М.“

Това означаваше, че е приет по-добре, отколкото е предпологал, и засега всичко е наред.

Като се убеди, че никой не го следи, Иля премина на съседната улица и пусна картичката.

В Москва му казаха, че редовна връзка с него няма да поддържа дотогава, докато той не получи възможност да се снабдява с нужните сведения, а дотогава трябва периодически да дава сведения за себе си.

Ханс Шулиц се върна от Хамбург след няколко дни. Всичко беше уредено. Но в Мюнхен не можеше да остане; тук имаше две семейства, на които беше казал, че иска да пише на племенника си от Русия да дойде тук. За да заличи окончателно следите, старецът реши да се прехвърля в Берлин.

Ханс Шулиц изхвърли много пари за рушвети, докато успее да унищожи следите за идването на Иля в Германия и получи за него документи на името на Валтер Шулиц.

В берлинската къща на Шулиц на Курфюрстенштрасе за идването на стопаня и неговия племенник освободиха от наематели петстайния апартамент на третия етаж.

В. „БОРБА“ Стр. 3, бр. 15, 4. II. 1969 г.

ДСП „Ечихмел“ — с. Присово — Великотърновско, разполага

сЪС СЛЕДНИТЕ ВАКАНТНИ ДЪЛЖНОСТИ:

1. КЪМ ДИРЕКЦИЯТА

1. Главен счетоводител — да е запознат със селско стопанство
2. Счетоводител с висше образование
3. Счетоводител със средно образование
4. Заведущ планиране и ТРЗ, също да е запознат със селско стопанство
5. Стоковед закупчик

II. КЛОН ПРОМИШЛЕННОСТ

1. Конструктор техническа база
2. Нормировчик техническа база

III. КЛОН СЕЛСКО СТОПАНСТВО

1. Главен майстор по автомобили
 2. Главен майстор по трактори
 3. Бригаден механик
 4. Трактористи правоспособни — 2
- За трактористите е осигурена заработка над 2000 лв. годишно. Заплащане на всички посочени длъжности съгласно щатни таблици плюс премиялни за изпълнение на плана.

Постъпване веднага.

Справки: дирекция на ДСП „Ечихмел“ — с. Присово.

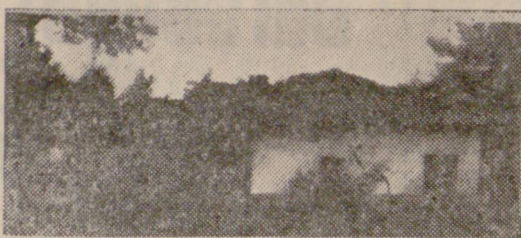
Към предприятието има обезаваден стол с 20 на сто намаление и обективните. Селото е на 5 км от гр. Велико Търново и има редовни рейсове от ДАП.

ТЕ ПЪРВИ РАЗВЯХА ЗНАМЕТО НА СВОБОДАТА

(Продължение от 1 стр.)

свѣтската армия за освобождението на страната от фашизма, за големия принос на алековските ятаци и помагачи. Всяка дума на оратора се заглушаваше от бурните аплодисменти и възгласи на присъстващите. Революцията се състояха все повече. Всеки искаше да бъде по-близо до онези, за които се носеха легенди. . .

За няколко дни в политическо отношение селото изживя цяла епоха. Небавно политически кипеж обхваща младежта. Ветераните на партийната организация и РМС — политзатворниците, народните партизани и ятаците, не смогнаха да задоволят любопитството и.

„Централата“ — така нелегалните дейци наричаха дома на Евтим Цветков, където намираха подслон. Той вече не съществува, но снимката събужда много трепетни възпоминания. Домът на ятака Иван Маринов (вдясно)

увеличи на 10, но Алеково продължаваше да бъде основна ограда на народноосвободителната борба в Свищовския край. . .

Юни 1944 година. Големата битка на Горнооряховския партизански отряд с многочислената войска и жандармерия на Тасла джа се пренесе в други райони. В Свищовско подъл предател поведе полиците по ятаците до манастира. В селата Павел и Босилковци те откриха партизани от Свищовската чета. При Хаджидимитров стана решителната схватка. Тежко ранен, Иван Петков се отправя към родното си село, но смъртта прегради пътя му. Почти по същото време ятакът Симеон Владимиров внезапно попадна в ръцете на полиците. Палачите се нахвърлиха върху му, приложиха средновековни инквизиционни средства. Закараха го на ливадите и го заставиха да даде условния сигнал. Надяваха се да заловят Евтим Цветков. Но след като мина много време, без съд разстреляха любимец на алековската младеж. После изложиха трупа му на центъра. Доведоха баща му и го заставиха да седне върху мъртвеша. Така ги откарваха в с. Павел. . .

По-възрастните помнеха всичко това. Младите бяха слушали за него. Но в дните, когато виновниците бяха изправени пред народния съд и разкриваха мръсните си дела, народното негодувание нямаше граници. Всеки искаше да направи нещо, за да не се върнат никога тези страшни дни. Напризнава: „Всичко за фронта, всичко за победата!“ 80 жители на селото участваха в двете фази на Отечествената война, а всяка къща изпрати подарък за фронта.

Напразно оставаше старинното на полицейските агенти. Зверски те инквизиции не даваха резултат. Интернирането на близките на нелегалните Евтим Цветков, Кирил Апостолов, Иван Панталеев и Иван Петков чак в Петричко не помогна. Числото на изпратените в затвора се

справочник

ТЕЛЕВИЗИЯ
ВТОРИК — 4. II.
18.00 — Новини; 18.10 — Курс по френски език — четвърти урок; 18.25 — Детски филм; 18.35 — „Благославим ви, цигулки“ — филм; 19.10 — „Сталинградската битка“ — документален филм; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Екран „Младост““; 21.10 — „Древни паметници на племето фини“ — документален филм; 21.30 — „Брътвичи на свободата“ — концерт; 22.00 — Новини.

СРЯДА — 5. II.
10.35 — Курс по марксистско-ленинска философия (повторение); 11.00 — Ученици, предаваме за вас; 16.00 — Ученици, предаваме за вас (повторение); 17.00 — БТ предава за Интервизия; „Сладкарница“ (Захарно петле); 17.45 — Новини; 17.55 — Курс по руски език; 18.25 — Детски филм; 18.30 — За любовта и честта; 19.20 — „Сталинградската битка“ — документален филм; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Политически коментар; 20.30 — Разкази за свободата — „Пенюшкият хан“ — драматизация по разказа на Ст. Даскалов; 21.10 — Интервизия: Европейско първенство по фигурно пързаляне — волей игра (двойки); Накрая — Новини.

ГОДИШНИЯТ ТЕХНИЧЕСКИ ПРЕГЛЕД

От вчера започна годишният технически преглед на моторните превозни средства. Комисията работи до стадиона във Велико Търново. Всички собственици трябва да съблюдават графика, разработен от отдел ДАН-КАТ, намираща се в народните съвети и предприятията, като се явяват в точно определена ден. Комисията работи от 8 до 12 и от 13.30 до 17.30 часа. Прегледът се извършва само на тези превозни средства, чиито собственици са подменили регистрационните свидетелства с нови технически паспорти и регистрационни табели.

Хр. Басарков

„Да живее комуната“ — така е написано на знамето на първата комуна.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

НИКСЪН И СЕМАНТИКАТА

Първата пресконференция на новия президент на Съединените щати Ричард Никсън, състояла се на 27 януари, не изобилстваше с неочаквани неща и напояваше предпазлив дебют на опитен шахматист, който предпоставя да не рискува още от първия ход: Е-2 — Е-4.

Президентът не каза нищо, което би му вързало ръцете по въпросите на Близкия Изток, Виетнам или разоръжаването. Макар и да съобщи за подобреното осветление по улиците около Белия дом, за да бъдат по-безопасни за вечерните разходки, той не осветли допълнително американските позиции по за сегашните международни проблеми като поясния, и може би напълно разумно, че политиката трябва да се прави организирано, а не на пресконференции.

Освен това привлича вниманието едно семантично разяснение на президента относно предпоставянето да се употребява думата „достатъчност“ пред думата „превъзходство“ по отношение на американските въоръжени сили.

Много американски специалисти смятат, че те са прекалено големи. В книгата си „Същността на безопасността“ бившият министър на отбраната на САЩ Робърт Макнамара изказа мнението, че САЩ имат ядрено оръжие „повече, отколкото е нужно“.

Величествен паметник в селския парк навеки ще напомня за подвига на героически загиналите народни партизани.

товаците.

Нямаше малка или голяма политическа или друга акция, в която алековци да не бяха на чело в Свищовско. Традициите на партийната организация, която през ноември 1944 г. отбеляза четвъртвековния си съществуване, се развива и обогатява. Спомените за първата комуна от 1920 година, за победата в общинските избори през 1932 година, оживява. Мечтите на комунарите станаха всекидневие на цялото село. С висшегласие хората избираха най-достойните, насочваха силите си към дела в интерес на всички.

През август 1946 година бе направена първата решителна стъпка за прелом в стопанисването на земята. Четридесет алековчани положиха основите на ТКЗС. В учредителния протокол на първо място отново за записани имената на народните партизани Евтим Цветков, Кирил Апостолов, Иван Панталеев, калените в кърватните схватки с фашизма стари партийни членове.

Беше време, изтъкват тези специалисти, когато се смяташе за аксиома да се постигне военно превъзходство над потенциален противник. Който има повече коне или танкове, са молети или дивизии, той имаше и повече шансове да победи. Но това още не следва, че който има повече ядрено оръжие, той има и повече шансове.

Имаше смисъл да се изчисляват конете, сабите и оръжията, защото колкото и да наброяваха, все не бяха достатъчни. Разрушителната сила на ядреното оръжие обаче е толкова голяма, че определен брой от него може да задоволи всички военни нужди.

Разсъжденията за превъзходството, продължават специалистите, загубиха смисъл, защото съществува достижим аритметичен прелюд за броя на ядрените ракети, равен на броя на потенциалните цели, умножен с коефициента на възможните загуби от уличените ракети, който при сегашните условия не може да бъде абсолютен.

По този начин превъзходството вече не носи предимства и се оказва несвързано с военното дело понятие. Всички усилия на агресора да постигне сравнително превъзходство са предвидително неутрализирани от наличното на абсолютна мощ у друга

ва Лазар Илиев, Панайот Радев, Атанас Божанов и други. Онези, които прокараха бразда в душите на хората, които разпалиха мечтите им и ги призоваха да ги осъществят, сега прокараха първата бразда, сричаха синурите на враждата и нищетата. За 4—5 години стопанството укрепна и обедини всички стопани. Двадесетгодишния юбилей то отбеляза, заемайки едно от първите места в окръга. От 405 лева на работоспособен кооператор през 1951 година през миналата необичайно сушава година стопанството раздале по 1150 лева. Пет години кооперативът „Заветите на Димитров“ стои в редицата на първите четири стопанства в окръга!

Сегга трудно може да се намеи алековчани, който да не е убеден, че само в условията на народната власт и кооперативния строй стана възможен коренният похват, извършен в облика на селото и в бита на неговите жители. Селото обнови жилищния си фонд. В центъра се появи

Дебелата снежна покривка едва се просмуква. Но алековчани не прекратяват грижите за културите. Те усилено се готвят за пролетната сеитба, за образцово изпълнение на всички стопански задачи. Своите мисли и чувства в труда те свързват с 25-годишния юбилей на свободата, с предстоящия полувековен юбилей на партийната организация в селото, с решимостта, тъй както първи разваха деветосептемврийското победно знаме, да развее знамето на първенството и в съревнованието за големия празник.

Иван КОЛЕВ

га страна, гарантираща неговото унищожение. Макнамара изразява в своята книга тази мисъл по следния начин:

„Каквито и да са практическите възможности за постигане на числено превъзходство, стигнато, неопровержим факт си остава обстоятелството, че Съветския съюз със сегашните си сили ще може ефикасно да разруши Съединените щати дори след като му бъде нанесен американският първи удар.“

Признаването, че съществува количествена граница в надпреварата в ядреното въоръжаване, намери отражение в крайния прелюд на програмата за изграждане на ядрени сили, която прие и осъществи Макнамара: 1000 ракети „Минитъмъ“, 656 ракети „Поларис“, настанени на 41 атомни подводници и около 600 бомбардировачи с голям радиус на действие. Впрочем сега Макнамара признава, че се е престарал и „построил мост по-широк от реката“, когато би могло да се мисне с по-малко количеството стратегическо оръжие.

За съжаление неговият републикански приемник на поста министър на отбраната на САЩ Мелвин Лейър продължава да мисли с остарели категории. Такова впечатление се създава по разни повтаряне на декларациите, че САЩ трябва да се стремят да постигнат „военно

Георги Начев

ха Дом на ТКЗС. На Общинския народен съвет, на потребителната кооперация, здравен дом, обществена баня, детска градина. От 1955 година електричеството прогони мрака от всеки дом, а селският радиовъзел ги свързва в едно. Стационарният кинопроекторен апарат помага на трудеците се да се запознават с успехите на целия български народ, на съветските народи и социалистическата система, да следят най-хубавите произведения на кинодеиците в света. В 220 дома вечер светват сините екрани на телевизорите, а водата е доведена до всяка улица. Обществено строителство в селото до края на миналата година надвишава половин милион, а в момента строящите се нова пощенска станция и читалищен дом имат обща стойност 245 000 лева, без да се включва безплатният доброволен труд на населението.

Бай Георги Начев е на 56 години. Двадесет и три години той е прекарал като чирак. От малък напуска родното си село Козловец и дири препитание в Алеково.

— Като мене — си спомня той — имаше много ратан. Но ние заживяхме човешки едва с образуването на кооператива. В Козловец имаше дом, от който се срамувах. По-скоро това бе един коптор. Сегга имам дом с всички съвременни удобства. Синът ми е учител. Какво направи за нас народната власт ми е трудно да изразя с думи. То се събира само в едно — станах човек.

В тази последна мисъл на бай Георги е обобщен най-сполучлив коренният похват в живота на алековчани, 105 от които за майсторство в отглеждането на културите посетиха СССР. . .

Дебелата снежна покривка едва се просмуква. Но алековчани не прекратяват грижите за културите. Те усилено се готвят за пролетната сеитба, за образцово изпълнение на всички стопански задачи. Своите мисли и чувства в труда те свързват с 25-годишния юбилей на свободата, с предстоящия полувековен юбилей на партийната организация в селото, с решимостта, тъй както първи разваха деветосептемврийското победно знаме, да развее знамето на първенството и в съревнованието за големия празник.

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

ПОД ШЕФСТВОТО НА в. „БОРБА“

РЕПУБЛИКАНСКИ КРОС ЗА КУПАТА „ИВАЙЛО“

Републиканският крос за купата „Ивайло“ е една сериозна проверка на състезателите от цялата страна. Авторитетът, който си извоюва кросът през миналата година, ни кара да очакваме във Велико Търново представителите на повече от окръжностите.

Вече пристигнаха и първите заявки. Първият носител на купата

„Ивайло“ — отборът на „Левски — Спартак“, и тази година е в пълен състав. В отделни дисциплини ще участвуват представители на Силестра, Кюстендил и Разград. Досега за участие в кроса са се записали над 60 състезатели и състезателки.

Днес и утре се очакват да пристигнат и останалите заявки.

/// РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

Масови стартове в ученическата зимна надпревара

Долу, по улиците, по покривите на сградите снегът вече отстъпва и великотърновчани сякаш срещат първия полтъх на пролетта. Но имаше радост и за спортистите. Естествено закрит от топли слънчеви лъчи,

ЗИМЕН ПРАЗНИК

На славния четвъртъковен юбилей на социалистическата революция у нас бе посветен зимният празник, в който участвуваша 1200 чавдарчета, пономери и комсомолци от училищата „П. Р. Славейков“ — Велико Търново, „Жизнерадостните деца и младежи се съревноваваха в състезания по спускане със ски в шейни, слалом и дълги бягания.

А ето и имената на нашите първенци. Най-добри в ски-спускане бяха Атанас Матанов от VI „б“, Демир Петков от VIII „д“ клас и Светозар Гетманов от VIII „д“ клас. Най-бързи на дългите бягания се оказаха Демир Петков и Светозар Гетманов.

Йорданка Тодорова и Марияна В. Хараламбиева — ученици от VIII „е“ клас на училище „П. Р. Славейков“ — Велико Търново

МАСОВИ СКИ-СЪСТЕЗАНИЯ В КОЗЛОВЕЦ

Масови ски-походи и ски-състезания се състояха в Козловец, посетени на 25-годишния юбилей на Деветосептемврийската победа. Най-интересен бе походът на седмокласниците от класа на учителя Й. Велчев. По време на похода се състоя и класно първенство за най-добър скиор. Отлично се представиха учениците М. Денкинов, Хр. Кичков и П. Костов.

В общоселските ски-състезания участваха десетки скиори. Отличиха се чавдарчетата Л. Цонев, Здр. Върбанов, Ив. Генов, Г. Лазарова, К. Минчева и Т. Иванова. Сред първенците се открояха М. Георгиев, Л. Българков, Ив. Цонев, П. Върбанова, Г. Кузеев и К. Петрова. При мъжете най-добър бе Ц. Цонев. Добри прояви имаха З. Кемеров, Д. Ташев и други.

А. Ангелов

Александър ТОШЕВ

Важно за всички водачи на моторни превозни средства

Утвърден е нов правилник за подготвяне и отчетност на водачите на моторни превозни средства. В него са определени нови категории водачи на моторните превозни средства, съобразени с тези на Международната конвенция по пътно движение.

Водачите от отделните категории ще имат следните права:

— Категория „А“ — да управляват мотоциклети, мотоциклетни триколки, инвазивни колици и др. подобни със собствено тегло до 400 кг.

— Категория „В“ — да управляват леки автомобили за лично ползване до 8 места (без местото на шофьора) и служебни с общо тегло до 3500 кг, без права да бъдат назначавани като професионални шофьори. Към тях може да се прилага ремарке с общо тегло до 750 кг.

— Категория „С1“ — да управляват леки автомобили до 8 места (без местото на шофьора) или товарни автомобили с общо тегло до 9000 кг и ремарке с общо тегло до 750 кг.

— Категория „С2“ — могат да управляват всички видове автомобили без тези за превоз на пътници с общо тегло до 8 места. Към тях може да се прилага ремарке с общо тегло до 750 кг.

— Категория „Д“ — управляват всички видове автомобили, без ограничение на товара и броя на пътниците. Към същите може да се прилага ремарке с общо тегло до 750 кг.

— Категория „Е“ — управляват моторни превозни средства от категория „С2“ или „Д“ с приклучени към тях товарни или пътнически ремаркета над 750 кг.

— Категория „Т“ — могат да управляват мотоциклети, велосипеди и други подобни с работен обем на двигателя до 50 куб. см.

— Категория „Т“ — управляват тролейбуси, трамвайни композиции, транспортни колесни трактори, мотокар, електромобили и др. подобни с максимална скорост до 30 км/час.

От 1. XI. 1968 г. отсда ДАН-КАТ при Окръжно управление на МВР и ДС преустанови издаването на старите образци свидетелства за правоуправление. От тази дата на успешно положителен изпит водачи ще се издават нови свидетелства с нови категории, както следва:

— на мотоциклетистите — категория „А“

— на любителите шофьори — категория „В“

— на професионални шофьори, III клас — категория „С1“

— на професионални шофьори, II клас — категория „Д“

— на професионални шофьори, I клас — категория „Е“

— на вагони, тролейбуси шофьори, трактористи на колесни трактори,

транспортни трактори, електрокаристи, мотоциклети, категория „Т“, категория „ДАН“ при Окръжно управление на МВР и ДС започна подмяната на старите свидетелства за правоуправление с тези от новия образец. Изготвен е график, който обхваща всички предприятия, организации, ТКЗС, ДЗС и др. за групово представяне на свидетелствата с цел да не се пречи на производството и бързото обслужване на гражданите. Професионалните шофьори — трети клас, които искат да запазят правото си на управление на моторни превозни средства с прикачени към тях ремаркета, не трябва да подменят свидетелствата си до нови указания. Водачи, на които предстои заверка на свидетелството през 1969 г., трябва да сторят това. Сроъкът за заверка на свидетелствата за правоуправление е до 50-годишна възраст на всеки 10 години и над 50-годишна възраст — на всеки 5 години.

При подмяната следва да се представят следните документи:

1. Старото свидетелство за правоуправление, заедно с талона и 2 л.;
2. Снимки — 2 броя с размер 3/4 см;
3. Личен картон, обр. 48, получен от ДАН;

4. Удостоверение от предприятието (учреждението) с какъв автомобил, от кога до кога е работил (отнася се само за професионалните шофьори, трети клас);

5. Личен паспорт.

Професионалните шофьори, III клас, които имат трудов стаж повече от 1 година с товарни автомобили над 3500 кг, при подмяната на старото си свидетелство за да получат категория „С2“, е необходимо да представят удостоверение от предприятието, където работят.

За да се удовлетвори молбите на някои водачи, се разрешава прекръпването на отчетните документи по местожителство.

На водачите на моторни превозни средства, които ще пътуват в чужбина, било на екскурзия или в командировка, свидетелствата за правоуправление ще бъдат подменени с предимство. С новите свидетелства за правоуправление ще бъдат удостоверявани всички граждани, които пътуват в чужбина със собствените си моторни превозни средства, а също така и тези граждани, които притежават чуждестранни свидетелства за правоуправление и желаят да бъдат подменени с български.

Подполк. Ст. ВАСИЛЕВ

ИНДЕКС 21301